

Nr. 29.
An. IV
1880.

Gherla
24 Aug.
5 Sept.

AMICULU FAAMILIARU

Apare una-data in septemana — Domineca. Pretiulu de prenumeratiune pre unu anu e 5 fl., pe unu semestru 2 fl. 50 cr., pentru Romani'a si Tierile latine pre unu anu 13 franci — lei noi, pre unu semestru 7 franci — lei noi.

ISTORIA UNUI TRANDAFIRU.

— Novela originala. —

(Fine.)

In diu'a urmatória boieriulu B. s'a sculatu foarte de tempuru. Grigile nu l'au lasatu se dorma pâna la 8—9 ore cá si de alta data.

Mórtea Rosaliei atinse anim'a lui foarte durerosu; dar' cu multu mai mari dureri si temeri i causá acum'a starea lui Florinu.

„Nu-mi place nici decátu de copilulu acest'a, — dice intru sine betranulu preamblandu-se in josu si in susu prin chili'a s'a. — Decându a venitu acasa, nu graiesce catra nime nimicu, incungiura ómenii, si cauta numai singuratatea. — Parisulu n'a avutu asupr'a lui influenti'a ce-am asceptatu eu. Amorul pentru Rosali'a arde inca si astadi in anim'a lui cu multu mai ferbinte decátu odinióra, si acestu amoru nebunu me temu se nu-lu duca si pe elu in mormentu. I-mi pare reu cá m'am pusu in calea fericirei loru. Dar' acum'a e tardiu, — chiamarea mea parintiésca astadi e a-lu face, cá se uite câtu mai ingraba pe Rosali'a, si acést'a nu se póte decátu prin casatoria. Inca adi trebuie se vorbescu cu dinsulu in privinti'a acést'a. Dar' invoi-se-va elu óre la casatoria? Acést'a e intrebarea intrebabilor!”

Cu aceste betranulu ese afara, se se mai preamble puçinu prin gradina.

Erá o deminétia frumoása de véra. Sórele chiar' atuncí resarise, si prin arbori o multime de paseri salută ivirea lui prin cântari melodióse.

Domnulu B. sosindu in gradina, gasesce acolo si pe Florinu.

— A! Te-ai sculatu asié de demanétia? i-i dice, stringându cu iubire mân'a lui. Credu cá ti-a estu acum'a din minte copil'a acea nenorocita, cu care nici asié nu poteai fi fericitu. Cum a-ti fi traitu in lume fora de nici o avere? cáci dela mine nu ai de moscenuitu mai nimica. Credu, cá nu esti mai multu copilu, si potu vorbí cu tine seriosu. Asculta-me, dara. Vreu se te casatoreseu câtu mai ingraba. Inca adi voi se-ti tindu ocaziune de-ati alege o mirésa. M'ai intielesu? Nu vreu se te vedu totu oftându, desperatu si cu capulu in pamentu. Mai suntu in lume copfle. Adi se va intr'unf la més'a mea o societate frumoása de domni, domni-sióre, cele mai frumoése si mai de frunte in orasiu. Le privesce cu atentiune, si eu nu credu se nu gasesci intre ele un'a care se fa in stare a-ti vindecá anim'a ranita, si démna se o conduci la altariu. Ce dici tu la aceste?

Florinu statú puçintelu adúncitu in cugete, apoi dise cu viersu de bucuría:

— Sum foarte indestulitu cu propunerea, ce-mi faci, iubite parinte, numai o rugare asiu mai avé, si anume: cá in societatea ce vei intr'unf adi la més'a nóstra se fie de façia si preotulu.

— Pentru-ce? intréba cu mirare betranulu.

— Cáci eu voiescu a me cununá cu alés'a mea aci acasa si inca astadi. . .

Acestu respunsu, ori si câtu de curiosu suná in urechile betranului, totusi i-a causatu o surprindere

fórté placuta, căci elu n'a crediutu despre Florinu, se se invoiesca asié usioru la casatoria.

— Apoi mai am de-ati observá ceva, tata, — continuá Florinu, înainte de ce i-ar' fi potutu respunde cev'a betranulu. In privinti'a averei, parerile nóstre fórté diferescu un'a de alt'a. Eu nu dau asié multu pe avere, căsi D.-t'a, si me interesédia fórté puçinu cá dupa mórtea t'a mosceni-voiu cev'a séu nimica. Sum indestulitu, cu ce mi-ai datu pâna acum'a, cu crescerea si sciinti'a căseigata prin ajutoriulu teu. Sciinti'a e cea mai pretiósá avere, ce numai mórtea póte se ni-o rapésca. Totu asié de puçinu me interesédia si ace'a, cá fiitórea mea soçia, ce voiu se-mi alegu astadi, e avuta, séu saraca? numai se nu-i lipsésca alte calitati bune, cari suntu in stare a suplén' ori si ce avere, dar' pre cari, déca lipsescu, nimica nu le póte suplén'. Cu unu cuventu, in afacerea casatoriei eu privescu averea numai de unu lucru secundariu: e fórté folositóre, si de doritu pre lãnga alte insusîri bune, dar' numai avut'i'a singura nici odata nu póte se indestulésca o anima simtítore. Apoi bas'a fericirii e indestulirea animei! Vedit' am eu in colibe misere ómeni cu multu mai fericiti, decátu unii, ce locuiescu in palaturi stralucite. . . .

Florinu, póte, ar' fi mai continuatu, de nu-lu intrerumpeá betranulu, dicându-i cu surisulu indestulirei pe buze, si glumindu:

— E bine, iubite Florine, precum vedu, te-ai facutu si filosofu mare in Parisu. Eu me invoiescu la tóte ce mi-ai disu. Va fi de façia si preotulu, si déca alés'a t'a nu va avé nimica in contra, ve poteti cununá inca astadi. Ér' ce se tiene de alegere, 'ti promitu, cá eu voiu fi cu totul indiferentu.

Dicându aceste, se departa, lasându pe Florinu cu anim'a plina de cele mai dulci sperantie.

— Me voiu ingrigi eu, — dice boieriulu intru sine esindu din gradina — cá se nu ai de unde a-ti alege, decátu mirésa cu avere. Sciú eu pre cene se invitu astadi la prândiu.

— Ah! ea va fi a mea, inca astadi! esclama Florinu cu bucuria vediendu-se numai singuru. Me ducu s'o vedu, dórme inca séu e sculata.

Cu aceste parascesce si elu gradin'a.

* * *

La o óra dupa médiadi més'a boieriului B. erá incungiurata de o cununa frumósá de óspeti: domni, dame, damicele, totu familji avute boieresci.

Sub decursulu prandiului Florinu se aretá veselú, conversá cu toti si cu tóte, fora a destinge pre cinev'a; si prin conversarea-i afabila, eleganta, plina de spiritu cultu si glumetiú, la cari insusîri se adaugea inca tali'a-i svelta, façi'a-i frumósá, nobila si atragatória: elu sciú indata se-si cascige in cea mai mare mesura simpat'i'a tuturóru celoru de façia (cari nu-lu cunosceau inca mai de-aprópe), dar' mai alesu a secului frumosu.

Dupa prândiu domnulu casei esplicá pe largu óspetiloru sei impregiurarile si caus'a adevérata pentru care a doritu a-i intruní la més'a s'a pe toti, si mai cu deosebire pre damicele. Se rugá de ertare, cá impregiurarile estraordinarie l'a silitu a recurge la o procedura atátu de estraordinara.

Acésta descoperire intre barbati si dame causá veselía generala, dar' pe coconitie le aduse in mare perplesitate. Déca sciau ele dela inceputu scopulu d-nului B. modesti'a le-ar' fi opritu pre tóte de a-i primí invitarea; astfeliu inse nu mai aveau ce face, erau silite a se supune sórtei.

E de insemnatu inse, cá perplesitatea cuconitiiloru erá mai multu prefacuta, decátu naturala. In anima nici la un'a nu-i pareá reu, cá a primitu invitarea d-lui B. la acést'a convenire; căci fia-care s'ar' fi tienutu fericita a poté devení mirés'a lui Florinu.

Dupa-ce domnulu casei si-a finitu introducerea, si s'a scusatu, încátu a potutu, façia de dame: rogá pre fiulu seu, Florinu, se se pronuntie, si se céra numai decátu mân'a acelei'a, pe care si-a alesu-o de soçia.

Florinu se scóla, cá se vorbésca.

Toti cauta spre densulu cu cea mai mare atentiune, numai cuconitiile si-pléca ochii spre pamentu. Anim'a lorú palpitá cu atát'a vehementia, căsi cându ar' vof se sbóre din locu-i afara.

— Stimati óspeti! dice Florinu. — Inainte de ce am intrá in meritulu lucrului, permiteti-mi se ve povestescu o istorióra scurta, dar' fórté interesanta.

— Cu tóta placerea! Se audmu! dicu óspetii; si la aceste redicandu-si si damicelele ochii dela pamentu, tóte privescu cu incordare spre Florinu, care incepe ast'feliu:

„Unu gradinariu avé unu trandafirú frumosu si iubitu, pentru care si-ar' fi jertfitu bucurosu chiaru si viéti'a. Dar' étá cá 'ntr'o di fatala sórtea silesce pre bietulu gradinariu a se departá de acasa, a se desparti pre unu tempu indelungatu de trandafirulu seu frumosu. Si atát'a inca nu e de ajunsu. In absent'i'a lui unu streinu intra pe furisiu in gradina si i-rapesce flórea pretiósá. Dar' nu multu s'a bucuratu de dins'a, căci in manele lui profane, biét'a flóre se vescu la momentu, si precându sosescce acasa gradinariulu, o gasesce de diume-tate uscata. Durerea, ce-a sentitu elu in ace'a clipa, nu se póte esprimá prin cuvinte. Dar' iubirea lui nemarginita n'a lasatu se se usce de totu pretiós'a flóre, ci a suflatu intr'ins'a viétia nóua. Trandafirulu deci érasí e vfu, si totu asié de incantatoriu, căsi mai inainte. Elu avú doi proprietari, precum v'am spusu; acuma ve intrebú, stimati óspeti, si ve rogu se binevoiti a judecá seriosu, si a enuntíá sentintia: care dintre acei doi are totu dreptulu a se numí pe venitoriu adevératulu prietariu alu trandafirului reinviatu? . . .“

Nimene n'a potutu intielege, ce scopu are Flo cu acésta fabula. Ér' intrebarea din urma le-a p fórté naiva, copilarésca si deslegata deja de sine,

cev'a bataia mare de capu. Cu tóte acestea óspetii, cá se faca destulu dorintiei lui Florinu, au enunciatu sentinti'a, cá: proprietariulu adevratu pre venitoriu nici la unu casu nu póte fi altulu, decátu celu antaiu, care a suflatu viétia nóua in trandafirulu vesceditu.

— E bine, díce Florinu; acum'a permiteti-mi, se ve si aretu trandafirulu despre care v'am vorbitu.

Cu aceste dispare intr'o chilia laterala, si preste câte-va minute, in cari ospetii — si chiar' domnulu casei — priveau unulu la altulu plini de uimire si curiositate, elu apare de nou — cu Rosali'a de braçiu.

— Éta — díce — trandafirulu amentitu! Gradi-nariulu sum eu, si me tienu de sententi'a enuntata.

Mirarea ce-a produsu in sala ivirea Rosaliei pe care toti o credeau mórta si inmormentata, nu se póte descrie. S'au auditu si câte-va típete de spaima de pe buzele unoru dame mai slabe la angeru, cari cugetau a vedé inaintea loru umbr'a Rosaliei esita din mormentu.

Florinu inse n'a intardiatu a le aretá prin esplie-arile s'ale, cá lucrulu ce le pare atátu de minunatu s'a intemplatu dupa legile naturei, si desi e cáu raru nici decátu nu-i extraordinariu.

Toti au admiratu talentulu si istetimea junelui medicu, toti i-au strénsu mân'a cu caldura, si i-au gratulatu la frumós'a mirésa ce si-a alesu. Nici cuconftiele, desi unele dintre ele invidiau fericirea Rosaliei, nu s'au potútu mania pre elu.

Ce se tiene de parintele lui Florinu, elu erá desarmatu, nu poté díce nimica in contra, nu poté se-si arete neindestulirea nici prin unu cuventu, pentru-cá elu dedusa voia libera fiului seu de-asi alege, si i-a promisú cá vá fi cu totul indiferentu.

Cu tóte aceste Florinu cunoscéndu natur'a parintelui seu, se temea cá va intimpiná éراسi ceva greutati din partea lui.

Dar' temerile-i a fostu neindreatatite de asta data.

Boieriulu B. fú si elu surprinsu si rapitu pâna la esaltare de cele ce-au vediutu si auditu. Uitá tóte planurile s'ale de mai 'nainte. Erá mándru a privi la Florinu, si a cugetá intru sine: acest'a e fiulu meu! — Dreptu ace'a nu intárdia a merge la dinsulu si la Rosali'a, a-i imbraçiosia pre amendoi, si a le dá binecuvéntarea loru parintiésca, rogându-i totu odata de iertare pentru piedecile puse pâna acum'a in calea fericirii loru.

Preotulu, ce erá de façia, i cununá numai decátu; prándiulu simplu se schimbá in nunt'a cea mai voiósa, ce durá pâna in diu'a urmatóre.

Florinu si Rosali'a devenirá o parechia fericita.

Si fericirea loru fú dulce, pretiósá si curata, cási aurulu; cáci au ajunsu la dins'a prin foculu curatitoriu alu suferintiei.

* * *

La adres'a Ei.

Mai cânta-mi, o copila cu glasulu angerescu,
Unu cântecu sterge plânsulu la cei ce patimescu,
O tainica, suava si lina melodía
In animi intristate revarsa bucuria.

Ah! eu sum teneru inca si façi'a-mi s'a palitu
Si pasulu meu prin lume se duce ratacitu,
Dar' cându audu unu cântecu, unu versu de mângaiere
Eu uitu atunci si lume si chinuri si durere.

Rizînd'a t'a figura si dulcele-ti cântari
Scoteau din peptulu nostru adénci si lungi óttari,
Iar' eu privindu la tene si glasu-ti ascultându
Pareamu o biata umbra ce trece suspinându.

Iubiti, iubiti, ne díce unu tempu care s'a dusu
Cá-ci ce remâne-atuncea cându sórele-a apusu?
Decátu unu intunerecu, decátu o vecinicia,
In care nimeni scie ce are se mai fia?

Adese cându pe façi'a-mi alu intristarei noru
Se lasa si-o stropesce cu-unu plânsu recitoru,
Eu par' ca-audu o voce ce inca mai vibréza
Si façi'a-mi innotata atunci inseninéza.

G.

PETULANTULU.

Comedia in 5 acte
de

Augustu Kotzebue.
(Continuare.)

SCEN'A VIII.

Fridericu. Cei de mai inainte.

D.-n'a Langsalm:

(tienendu-lu de urechia.) Cum indresnesci a-ti bate
jocu de ómenii acei'a cáror'a esti datoriu cu multiamita
si respectu?

Doris:

(care de câte-ori 'lu lasa D.-n'a Langsalm de ure-
chia 'lu prinde de ceialalta.) D.-t'a vere cugeti cumcá
cu o dama onesta e iertatu a face glume?

D.-n'a Langsalm:

(tragandu-lu de urechia.) A me face nebuna cá se
credu mintiunile t'ale.

Doris:

(tragandu-lu de ce'alalta parte.) A me tramite prin
ploia in grajdu.

D.-n'a Langsalm:

Pe mene me face se me superu pe bietulu meu
barbatu.

Doris:

A-mi insuflá indoiéla façi'a de ospele meu.

Fridericu:

(smulgandu-se din manile loru si frecandu-si am-
be urechile cu palmele.) Me rogu de ertare, aveti bu-
natate a-mi spune cátu tempu mai votiti a dispune de
urechile mele?

Langsalm:

Nu, nepóte, acést'a nu a-si fi presupusu despre tine.

Selicour:

Fapt'a acést'a dovedesce o necultura.

Fridericu:

Dupa cum mi se pare domnesce intre pareri o armonia buna, si minunea acést'a am facutu-o eu.

Langsalm:

Pentru ce mi-ai disu cá arde cas'a?

Fridericu:

Nu arde? — Multiamita domnului!

D.-n'a Langsalm:

Pentru ce mi-ai disu cá barbatulu meu ti-a propusu cá se voltegiati la olalta?

Fridericu:

Nu voiesce a voltegiá? Credu cá face bine.

Selicour:

Pentru ce mi-ai disu ca voiu affá pe d.-r'a Doris in grajdulu celu de vaci?

Fridericu:

Si nu a fostu acolo? 'Mi pare fórte reu.

Doris:

Pentru ce m'ai amagitu cu aceea cá d.-nulu Selicour ambla dupa servitóreá nóstra?

Fridericu:

Si nu a facutu acést'a? Atunci de siguru a cautatu pe altucenev'a.

Doris:

D.-t'a esti unu omu malitosu, pe care nu se rentéza a se mania omulu (se duce.)

Fridericu:

Me recomendu.

D.-n'a Langsalm:

Esti unu baiatu blastematu, care pré iute au scapatu de sub vérg'a invetiatoriului, si care e de totu pierdutu de cumv'a o femeia cu minte nu-i va indreptá capulu (se duce.)

Fridericu:

Am onóre iubita matusia.

Selicour:

Esti unu omu necugetatoriu, pe care Pasiu invetiá la omenia decumv'a nu a-si respectá dreptulu ospitalitatiei (se duce dupa cei'alalti.)

Fridericu:

Umilitu servu, Domnule baronu.

Langsalm:

Asia, asia nepóte tu esti unu june spulberatu, cá-rui'a cáttu de curându amu se-i tienu o prelegere lunga.

Fridericu:

Ah! Vai!

Langsalm:

Mai antaiu inse trebue se dormu puçintelu (se duce in odaia s'a.)

Fridericu:

Nópte buna unchiule!

SCENA IX.

Fridericu (singuru.)

Fridericu:

(se scutura puçintelu.) Asia acum pe toti i-amu scaturatu de pe capu. Cumcá Babetta nu se invoiesce se fuga cu mine, escusandu-se cá nu se cuvine, nu potu pricepe. — Nu i-i concede recunoscinti'a si onórea. — Mai bine voiesce a merge in monastire, decátu se fuga. Firesce e lucru onestu, inse fórte ciudatu (se aude cá misica cineva la usia.) Ce va se dica acést'a? am cuge-tatu cá am scapatu de toti. Cine dracu póte veni érași?

(Va urmá)

Flori si Margaritare.

Oda

dedicata juniloru si juneloru din tienutulu Naseudului cu ocaziunea „balului academicu“ din 18 Augustu 1880.

Pre ceriu de n'ar' fi stele, nici lun'a auria,
Nici sórele celu splendidu, si mii de meteori;
Atunci viéti'a nóstra ar' fi numai urgia,
Cáci n'am sci de placere — ci numai de fiori!
Si n'am sci déca lumea in sinulu seu mai are:

Flori si Margaritare?

Cându nice prin coline, si nici prin dumbravióre
Nu ni-ar' delectá paseri, si mille de fiori . . . ;
Atunci betrani si tineri, si blândeles fetióre
Am duce-a nóstra viéti'a, cá sórele sub nori . . . !
Cáci n'am sci de esista sub ceriulu seninu, mare:

Flori si Margaritare?

Asia ni-ar' fi viéti'a . . . ? Dar' si mai uritiósa
Ar' fi inca atuncia, cându nu ni-ar' incântá
Cunun'a de junime suava si frumósa
Pre carea in viéti'a — eu nu o potu uitá!!
Cáci ea-i pre asta lume, cá o infrumsetiare:

Flori si Margaritare!

Ar' fi cineva 'n stare, se sté se nu admire
Atâtea animi june, ce la Naseudu adi crescu,
Si cari se totu desvólta in splendida marire
Pre aste plaiuri mândre, ce raiu 'nchipuescu . . . ;
Cá 'n ori si care parte-ti afla-a ta cautare:

Flori si Margaritare!

Chiar' anim'a-mi trasalta vediéndu in giuru de mine
Atâtea copilitie, ce 'ntrecu pe angerei;
Cá-mi paru multu mai frumóse, si inca mai divine
Si póte pentru-ace'a — cá suntu vitia de diei . . . ;
Si póte loru chiar' diei 12-au disu cu incântare:

Flori si Margaritare!

— Naseudu-i Mec'a nóstra au disu de multu betranii
Ce-aici pre aste plaiuri cu arm'a s'au deprinsu
Si ah! fatale tempuri, aveau atunci Romanii . . .
Dar' si-atunci — Somesienii s'affáu cá 'n paradisu;
Cáci si-atunci cresceau mândru si fora de 'nctare:

Flori si Margaritare!

În und'a cristalina a Somesiului mare
 Odinióra Marte cu dulce s'a scaldatu,
 Si póte cá de-atuncia, cá benecuventare
 Cu-atâte cununitie, ástu plaiu l'a 'ncoronatu;
 Si-'n deajunsu preterase pre ori-si-ce carare:
 Flori si Margaritare!

Seau póte cá-atunci Marte a dísu: „Aici se cresceti
 „Voi florea vietiei mele, voi flori din paradisu;
 „Si-aici eterne secle viéti'a s'o petreceti . . .
 „Pre aste plaiuri mândre, cá-aici ceriu-i deschisu . . .
 „Ér' lumea se ve díca cuprinsa de-admirare:
 „Flori si Margaritare!“

Pre-a Somesiului plaiuri crescú numai flori frumóse
 Sădite din vechime, chiar' de a Florei máni . . .
 Si chiar' de-atunci cându Marte in lupte furióse,
 Baténdu for' de crutiare — mii orde de pagáni:
 Primiá dupa-orice lupta in semnu de triumfare:
 Flori si Margaritare!

Er' adi, dupa-ce Marte ¹⁾ s'a dusu albitu de díle
 In ceriu se odichnéscá — de lume liniscitu
 Lasá elu cá patrona la juni si la copile
 Pre candid'a Minerva ce 'n locu-i a venitu! ²⁾
 Ér' cându se departasé le díse cu 'ncântare:
 Flori si Margaritare!

Si-acum Minerv'a blánda in Somesiulu cestu mare
 Se scaldá díu'a, nóptea, c'aici ceriu-i seninu . . .
 Si la toti ce 'ntálnesce li dá o sarutare
 Si-i stringe cu placere la candidulu ei simu. —
 Cáci vede cá se aflá pre Somesiulu cestu mare:
 Flori si Margaritare!

Minerv'a Ve conduce pre voi juni si copile
 Ér' Flor'a Ve 'ncununa cu rumenele-i flori
 Si ambele dieitie Ve dícu: „In ori-ce díle
 „Pasíti in urm'a nóstra cu pasi siguri usiori;
 „Si voi in urm'a nóstra 'ti aflá recompensare:
 Flori si Margaritare!

Pasíti dupa Minerv'a! cu fruntile senine,
 Pân' paserile cânta si florile 'nfiorescu
 Si pân' Somesiulu mare cu valurile line
 Dispare prin coline — cá Tibru stramosiescu
 Si pân' Minerv'a buna ve díce la ori care:
 Flori si Margaritare!

Juni! Nu uitati de un'a-'n-a Vóstre animi bune
 Cá pre aceste plaiuri Romani-au vecuitu . . .
 Si voi mândre copile, se sciti cá ce misiune
 Aveti pre aste plaiuri, si 'n éstu districtu maritu
 — Se spuneti la ori-cine cá Granitariulu are:
 Flori si Margaritare!

Dorescu Junime mândra! cá Natí'a romana
 In voi eternu se afle-unu modelu de imitatu,
 Cá-asié odinióra Romanii d'impreuna
 Se díca cá districtulu e demnu de admiratu!
 Cá 'n elu in totdeauna'te pu nu in admirare:
 Flori si Margaritare!

Macaveiu J. Nitiu.

SECRETELE ALORU TREI NOPTI

SÉU TREI MORTI VÍI.

(Romanu anglesu d. H. Frankstein.)

(Fine.)

Capítulu LI.

Eliberarea si Resbunarea.

Advocatulu Sutton prin astutia 'si câscigá chie-
 ile dela ruine.

Noreis comunicá acestu planu si lui Chilton si asié
 toti trei collucrara la affarea adeverului. — In societa-
 tea loru invitara si pre unu agentu alu politiei cá mar-
 toru strainu.

La mediulu noptiei plecara. — Sutton deschise usile
 ruineloru si aprindiendu nisce candelé cercetara totu
 interiorulu ruineloru.

— „Ascultati!“ — díse Noreis ajungúndu in fun-
 dulu boltitureloru; si in adeveru ei audíra o convorbire.
 Se apropiara totu mai tare de partea de unde veniá
 resunetulu si ce vedíura? Ah! aci erá culcata pre paia
 o figura muierésca delicata si slabita, lángha care erá o
 figura — barbatésca, acest'a erá Pietro, éi' figur'a delicata
 erá nefericit'a Gwendoline.

Ei nu-si credíura ochiloru.

— „Am venitu“ — dícea chiar' atunci Pietro catra
 Gwendoline „cá se-mi dai respunsulu. Voiesci a-mi fi
 soçia? la din contra máne descoperu lui Darkwood cá
 d-t'a esti Gwendoline Winter si atunei esti pierduta.“
 — „Nu me temu de mórté, miserabilule!“ i díse
 jun'a.

Aceste cuvinte le audi bine si Chilton si cunoscu
 de pre viersu pre amant'a s'a. Elu nu-si mai poté gu-
 verná furi'a; si sari numai decátu presté murulu, ce-i
 despartíá, care nu erá mai inaltu de o orgia, — si se
 aflá in cell'a in care jacea amant'a s'a. — Cá unu leu
 prinse pre Pietro si lovíndu-lu cu pumaulu in pieptu
 'lu restorná la pamentu, — apoi luá in braçia pre
 Gwendoline, si o acoperi de sarutari si de lacremi.

Cei'alalti pusera mánile pre Pietro si-lu legara.

De aci intrara si mai adêncu chiar' pâna la lo-
 culu, unde audise Noreis prim'a data echoulu. Deschi-
 sera si aci o usia, care erá astupata de diumetate cu
 pamentu si . . . o figura barbatésca, cu barba lunga si
 eu faci'a cá unu mortu sari numai decátu din acésta
 cella dicându: — „in urma! in urma! oh! Domnedieule!
 'ti multiemescu!“ — Acest'a erá adeveratulu lordu Dark-
 wood, pre carele toti credeau cá l'au inghititu unde
 marei. Dar' alte unde voíserá a-lu inghiti.

Capítulu LII.

Unele explicari si Inchierea.

Acést'a fú o scena patrundiátóre. — Nefericitulu
 eliberatu 'si inaltá mánile spre ceriu, éi' Pietro legatu
 priviá la pamentu.

— „Lordulu Darkwood!“ strigá Sutton si-lu sa-
 rutá — „Ah! bunulu meu stapénu!“

¹⁾ Alusiune la desfiintierea Regim. II rom. de margine 1851.

²⁾ Infiantierea gimnasiunji rom. din Năseudu a. 1861.

Darkwood dupa ce 'si veni in ori intreba: „Unde e capitanulu Tollis?”

— „E in bibliotecă” respunse Pietro.

— „Veniti se-lu surprindemu!” dise Darkwood, „dar' ... stati ... aci am auditu in noptile acestea o prinsonera, veniti se-o cautamu si se-o eliberamu.”

— „Ah!” strigara toti — „ea e aci, privesce-o, ea e libera,” si i aretara pre Gwendoline — „că ne-a eliberatu! — Veniti acum se cercamu pre capitanulu Tollis, pre lordulu celu falsu,” — si toti i urmara; — densulu i conduse prin o usia ascunsa si calcandu pe unu pedestalu de-odata se deschide unu parete si ei se aflara in bibliotec'a unde se află Tollis alias Darkwood. Acest'a se spaimentă.

Darkwood i dise: „Fabian Tollis! Sorele pentru d.-t'a e cá apusu. D.-t'a me-ai facutu prinsoneriu si ai voit'u a me ucide. Acum inse voiu a-mi resbună.”

Tollis tremurá, ochii i rataceau, buzele si totu corpulu i tremuráu si de-odata cadia josu.

Pietro se svêrcoli si luându unu pistola si-lu descarcă in domnulu seu Tollis. — „Misielulu!” — dise Pietro — elu mi-a ordonatu cá se te ucidu — continuă totu Pietro intorcându-se catra adeveratulu lordu Darkwood — „dar' eu am voit'u se te lasu in viétia si apoi se vëndu scumpu acestu secretu. Acum inse nu mai am nice unu prospectu! tóte le-am pierdutu ba chiar' si fét'a. Un'a 'mi remane . . . voiesci a-mi dá libertatea si a nu me pedepsi, că-ci 'ti dáu in mâna pre fíic'a Clarei Marcham?”

— „Ce?!” — strigă lordulu — „ace'a e mórta, misielule. — “

— „Ba! . . . redă-mi libertatea si eu ti-o aretu?”

— „Fía!” — dise lordulu — si Pietro i aretă pre Gwendoline dicîndu: „acést'a e adeverat'a moscéna si consangén'a mai de-aprópe a d.-t'ale, am dusu-o intre ruine, am facutu-o prinsonera pentru de-a-o astringe cá se-mi fia soçia si asié se devinu avutu!”

Toti se uimiáu si multiamiră la Noreis pentru in-tieleptiunea si spiritulu ei celu mare. — Noreis inse disparu-se fara de a scé ei. Ea se întórsesé in Beemont.

Barby merse dupa ea, ér' ceialalti remasera in castelulu Dunholm, unde Gwendoline li enarà sórtea s'a din inceputu si toti se convinsera că Pietro a vorbitu adeverulu.

Trupulu lui Tollis fú inmormmentatu. Toti felicitara pre Darkwood, ér' acest'a nu poté destulu multiemí la Noreis, prin a carei descoperire se mai potú bucurá de viétia.

A dou'a di toti plecara la Beemont. Lordulu Darkwood intrându se si duse la Noreis si multiemindu-i dise: — „Madama! am venit se-ti multiamescu . . .”

— „Nu trebue se-mi multiamesci” — 'lu intre-rupsé Noreis — eu mi-am implinitu numai unu votu facutu de multi ani; unu votu de a-mi resbună asupr'a aloru duoi misiei. Dintre acesti'a unulu e mortu, acel'a e Tollis, ér' alu doilea esti d.-t'a!”

— „Eu!” dise lordulu.

— „Asculta-me se-ti spunu! continuă Noreis, ne-observandu că usi'a se deschise si unu strainu — marchisulu Marcham — intráse si stá numai si ascultá. — „Inainte cu 18 ani” — dise ea — „ai fostu introdusu d.-t'a si Tollis in cas'a unei familie avute anglese, care petrecea pre atunci in Germani'a. Ambii ve-ati amori-satu in o persóna. Tollis inse fú respinsu, ér' d.-t'a ai fostu norocosu in acestu amoru. D.-t'a ai sedusu pre fét'a ace'a cá se se casatorésca in ascunsu cu d.-t'a. Ea te iubiá că-ci sciá cumcă tatalu ei da multu pre rang. D.-t'a ti-ai descoperitu secretulu verului d.-t'ale Tollis, nesciendu că si elu o iubesse. Intr'o séra a-ti facutu credinti'a. Apoi ai sedusu-o cá se fugiti si a-ti mersu in Itali'a. — Consciinti'a inse o mustrá amaru. — Ea plangea dupa tatalu ei, pentru ace'a a-ti venit aprópe de Londr'a si a-ti locuitu acolo sub numele de „Char-teris.” — Intr'o di dens'a fiendu singura acasa vediu cá o trasura sta inaintea locuintiei, si doue persóne se coborira. Unulu erá Tollis, ér' celalaltu tatalu d.-t'ale. Acest'a díse cá a venit se puna capetu unei casatoria a fíiului seu cu o persóna, care nu-i place. Ea inse i spuse cá e casatoritu, — ér' tatalu d.-t'ale risé. Dens'a i areta adeverinti'a subscrisa de preotulu cununatoriu.

Dar' ce se vedi! Tollis i spuse ca acel'a nu a fostu preotu ci a fostu teatralistu, pre care elu l'a recomendatu numai cá pre unu preotu. — Muierea nu voiá a crede tóte acestea, dar' Tollis o convinsé. Tatalu d.-t'ale i spuse apriatu cá nu vré a recunósce de muiera a fíiului seu pre o fét'a de marchisu. Atunci dens'a de superare 'si trase inelulu din degetu si-lu aruncá departe. Preste puçinu ea 'si pierdú mintile. Est si pa-rasi ace'a casa si ratací pre campii. Cugetele ei eráu acum la tatalu ei spre a-i cere iertare. Intr'o nópte vi-forósa dens'a ajunsé la cas'a parintelui seu, unde fú primita cu greu, dar' tatalu ei nu votí a o recunósce de fíica a s'a. Aci nascú dens'a o fíica, pre care ea nu o iubi. Tatalu seu o alungá de nou, si dens'a in tempu de nópte esi' érasiu pre campia ratecindu. Aci mori dens'a — fost'a soçia a d.-t'ale!

Si eu audiendu acésta istoria mi-am propusu se o resbunu. — Asié e! Tollis e mortu! asié dar' façia de fíic'a, ce a nascutu-~~a~~ acea femeia, care e fíic'a d.-t'ale, mi-am resbunatu! . . . eu ti-am redatu libertatea, viétia, avuti'a! aceste fia-ti in locu de resbunare. Eu voiu pa-rasi Beemontulu, ér' d.-t'a cugeta la fet'a, pe care ai nimitu-o!!” si cu aceste pasi spre usia.

Darkwood fugi spre dens'a si o opri dicîndu-i: „Asculta-me!” — Ea 'lu priví cu amaratiune, ér' elu facú unu pasiu inapoi dicîndu: „Clara!!”

— „Indereptu! — Eu sum Sicili Noreis, — Clar'a Marcham e mórta!” Lordulu inse plangîndu dise: — „Clara! soçi'a mea! Asculta-me: noi am fostu intru adeveru casatoriti. Eu te-am cercatu pre totu loculu, dar' nu te-am aflatu pâna acum. Am cugetatu cá ai moritu, că-ci chiar' atunci s'a aflatu unu cadavru de muiera

Selagiu 16 Augustu 1880.

pe câmpi'a de lângă Lonemoor, care s'a îngropatu punendu-se de-asupr'a mormentului o piétra cu inscriptiunea: „Magdalen'a.“ — Ah! vediu că acelu cadavru a fostu a unei nenorocite, si d.-t'a intru adeveru traiesci!

Marchisulu Marcham, carele pâna aci le audi tóte nu potú a nu eschiamá de bucuria.

— „Acum mi-am aflatu nu numai soçi'a ei si fiic'a!“ continuá Darkwood. „Vino Gwendoline! dise lordulu — „si rogá-te pentru mine cá se me ierte!“

Gwendoline prinsé man'a lui Darkwood si a mamei s'ale Noreis sèu Clar'a Markham si ei se impacara intre torinti de lacrimi, sigilându-si pacea prin o sarutare fierbinte.

Noreis apoi dechiará inaintea tuturoru cá dens'a e in adeveru Clar'a Marcham, despre care s'a facutu veste cá a moritu. — „Ce e dreptu“ — dise ea — „eu nu sciu cum am scapatu de mórte in ace'a nópte viforósa. Pre campia me-a aflatu unu proprietariu, care me tramise mai mórta in spitalu in Manschester. Dupa ce me-am insanatosiatu am intrebatu despre fiic'a mea, dar' nimene nu mi-a sciutu dá deslusiri. Din Manschester am plecatu in Indi'a la nesce consangeni — la generalulu Noreis, carui'a i-am descoperitu trist'a-mi stare. Ei me adoptara. Dupa mórte tóte averile mi-le testara mie. De aci am venitu in Angli'a si am cumperatu acestu castelu; aci mi-am aflatu barbatulu si fiic'a. Acum mai am o dorintja si ace'a este cá se-mi vediu pre tatalu meu si se-lu roga de iertare.“

Marchisulu Marcham se apropiá de dens'a si dise: — „Aci sum si eu, Clara! eu tatalu teu celu duru, care te-am blastematu. Ierta-me!“

Dens'a se aruncá in braçiale lui si se impacara.

Câteva mominte nici unulu nu potú vorbi ci numai versáu lacrimi de bucuria.

Dupa o convenire atátu de fericita, care urmá atátoru nenorociri, plecara toti la Lonemoor, unde intre multimea placeriloru uitara de nefericiri. Aci potú vedé si Quillet pre Clar'a Marcham pre care o iubi atát'a precum si pre fiic'a acestei'a pre Gwendoline.

Finitulu bucuriiloru 'lu incoroná cununi'a lordului Ronald Chilton cu Gwendoline, pre care o iubiá intru atát'a si care acum avea si ranguri si avere pre lângă frumseti'a s'a.

Georgin'a, fiic'a lui Tollis, inse fú scósa din Dunholm si ratací prin lumea larga, — asemenea o patí si famili'a Orkney, care atátu insultásé pre biét'a Gwendoline, — si asié toti cei buni fura resplatiti cu bine, ér' cei rei 'si plânsérá faptele s'ale, cá-ci — Domnedieu e dreptu!

P. J. Grapini.

Cându o vedeamu . . . .

Cându o vedeamu pareá cá vedu unu angeru
Cum s'aretase in visurile mele,

Cându 'mi vorbiá suná asié de dulce
Cá rugatiunea in ceasurile grele;

ÉR' cându de-odata rece m'a privitu
Betrânu si singuru in lume m'amu treditu.

J. Negruzzi,

Eri si astadi se tienú adunarea generala a „Reuniunii invetiatoriloru romani Selagiani“ presiediendu reverendissimulu Domnu Vicariu, Alimpiu Barboloviciu si asistandu afara de 60—70 membri inteleginti'a din Cuceu: M. O. D. protopopu Vasiliu Getie, st. d. notariu cercualu, Ioanu Orosu cu soçi'a si sor'a D-sale si fiindu Dumineca, mai intregu satulu.

Deminéti'a la 8 óre celebrá Rvdss. d-nu Vicariu sant'a liturgia avendu de cantoru candu pe invetiatoriulu localu cu elevii sei, candu pe corpulu invetiatorescu coadunatu, ale carui cantari essecutate cu precissiune si cu poterea aloru 60—70 tonuri bine eserceate facura o placuta si adénea impressiune asupra poporeniloru. Finindu-se si liturgi'a R. D. Vicariu tienú cu pré benecunoscut'a-i elocintia o vorbire bisericésca despre binefacétóri'a influintia a religiunii asupra societatií omenesci, despre aventulu puternicu ce a luatulu cultur'a romana sub influinti'a religiunii crescine, despre pietatea, fidelitatea si statornicia, ce trebuie sè nutrimu cátra sant'a nóstr'a beserica si institutiunile ei.

La 10 óre pintr'o vorbire, in care se accentuá lips'a intruniriloru si fructele deja produse de „Reuniunea invetiatoriloru romani Selagiani“ s'a dechisu de cátra Rvdss. d. presiedinte, siedinti'a prima, in care, dupa ce se dadú cetire processulu verbalu alu adunarei generale din anulu trecut si raportulu anualu compusu de vice-presiedinte si se luara cu profundu respectu si multiamita spre sciintia o ordinatiune a maritului Ordinariatu, emanata in interessulu reuniuei, se alésera in sensulu statutelor pe trei ani de oficiali ai reuniunii urmatorii membri:

De vicepresiedinte se realésa Gavrilu Trifu, prof. ord. la preparandi'a de statu in Zelau; de notariu I. Ioanu Hendea, invetiatoriu in S. Cehiu; de notariu II. Stefanu Timocu, invetiatoriu in Chiesidu; de cassariu Ioanu Chir'a invetiatoriu in Ortelecu, de controloru Georgiu Prodanu invetiatoriu in Moigradu; de advocatu alu reuniunei Dr. Ioanu Nichit'a. Comitétulu reuniunei inca se renoi cu acést'a ocaziune alegéndu-se intr'insulu 12 membri ordinari si 6 suplenti. Dupa alegerea oficialiloru isi ceti Gavrilu Aluasiu, invetiatoriu in Babi'a, disertatiunea viu aplaudata de adunare, intitulata: „Ce are sè faca invetiatoriulu popularu, cá se assigurreze successulu instruarii sale“, se modificara statutele, se alésera comisiunile a) pentru inserierea membriloru noi; b) pentru primirea taxelor si ofrandelor; c) pentru scrutarea cassei; d) pentru criticarea propuneriloru de proba; e) pentru cernearea propuneriloru diverse; f) pentru de a raportá despre espositiunea cercului Notiegu, inscripte, desemnuri si manufacturi de ale eleviloru, in manuale si recuisite de invetiamentu.

La 1 óra presiedintele redicá siedinti'a prima si toti cei adunati in frunte cu presiedintele si inteliginti'a din locu luara parte la prandiulu comunu arangiatu de M. O. D. protopopu Vasiliu Getie si St. D. notariu cercualu Ioanu Orosu, sub durat'a caruia domni o nealterata voiosia.

Siedinti'a II se dechise d. a. la 4 óre. Sub durat'a acestei'a tienú Petru Robu, invetiatoriu in Órti'a-de-josu o prelegere practica din limb'a materna si Teodoru Buciu, invetiatoriu in Couasiu, alt'a din calculatiune si se luara sub revisiune obiectele espuse. La 7 óre se inceputa lucrarile comisiuniloru.

Siedinti'a III se deschise adi diminéti'a la 7 óre, cu raporturile comisiuniloru, din cari intieleseramu;

REVISTA.

a) că Ioanu Orosu, notariu cercualu, se făc membru fondatoriu; b) că s'au încassatu dreptu taxe sum'a 22 fl. 66. cr.; c) ca averea reuniunii trece preste 2000 fl., dar' că din acést'a suma 1500 fl., sunt, lucru durerosu, taxe restante. Referintele comisiunii esmise pentru compunerea criticeii asupra propunerilor de proba, Vasiliu Popu, invetiatoriu in Sarvadu, ceti o critica forte nimerita si compusa in termini alesi si potriviti despre cele doue propuneri practice, dintre cari cea din limb'a materna a lui Petru Robu, se judecă de succésa, ér' cea din calculatiune a lui Teodoru Buciu de destulu de bine succésa. Totu asia de corespundiatória recensiuine făc comisiunea esmisa pentru de a raportá despre espusetiune, prin referintele ei Laurentiu Hosu, invetiatoriu in Zalnocu.

Dupa raporturile comisiuniloru se votara ajuto-riale pe anulu 1881 veduvei si fiului fostului membru Macabeu Chisiu, veduvei si orfaniloru fostului membru si cassariu alu reuniunii Axente Ursu. Dintre diferite-
le propuneri merita atentiune doue reprezentatiuni, cari se decisera a se face la maritulu Ordinariatu in caus'a carausiei invetiatoriloru, cari caletorescu la adunările reuniunii si a turburariloru indreptate in contra lefiloru invetiatoresci. Dupa ce timpulu adunarei generale venitória se otari pe 15 Augustu 1881, ér' locul in Giurteleculu-Selagiului si se dispuse despre autenticarea processului verbalu Rs. d. presiedinte luandu cuventulu dechiará, că acést'a adunare generala a fostu un'a dintre cele mai frumóse si mai fertile din cele de pân'acumu, si exprimá indestulirea s'a recunoscatória cu tienut'a démna de invetiatori, portarea matura esemplaria, desteritatea in discussiuni si perseveranti'a la lucrari a membriloru reuniunii, multiami locnitoriloru din Cuceu si in specie condacatoriloru acestor'a pentru ospitalitatea adevveratu romanésca dovedita față de membrii reuniunii veniti la acést'a adunare, apoi redicá intre urrari entusiastice de „sè traiésca“ ultim'a siedintia. In fine vice-presiedintele reuniunii multiami presiedintelui in numele seu si alu reuniunii, pentru caldurós'a partinire a reuniunii, pentru neobosit'a s'a lucrare la prosperarea ei si pentru intieleptiunea s'a parintiésca, cu care a condusu desbaterile acestei adunari generale, ér' M. O. D. protopopu Vasiliu Cetie multiami adunarei generale pentru onórea ce i s'a facutu comunei Cuceu prin aceea, că s'a alesu de locu alu adunarei generale apoi intonaramu cu totii „Marire intru cei de susu lui Dumnedieu“ si dupa calduróse stringeri de mana ne despartiramu „p én a la revedere“ in anulu venitoriu la Giurtelecu indestuliti cu noi insine si cu lucrarile nóstre din aceste. doue dile frumóse.

Unu membru.

Ce este femeii'a?

Sciu unu filosofu ce dice:

Că femeii'a in amoru

E unu idealu din visuri,

Paradisulu ochiloru;

Ér' animei ce robesce

E *Infern*u intunecatu

Pung'a iute-ti curatiesce

Purgatoriu adevveratu.

V. B. M.

Intelleginti'a romana din Bihari'a se va intr'unii in 2/14 sept. a. c. la Oradea-mare pentru de a pune in lucrare ide'a infintiarei unei scóle romane de fetitie in Oradea-mare. Oftamu deplenu succesu confratiloru nostri din Bihari'a pentru de a vedé câtu mai curându realizata acést'a nobila si nationala idea!

Servitiulu militariu alu voluntariloru pre unu anu va se se casseze si in locu-i va se se satorésca unu nou planu de servitiu, dupa care toti tenerii din scólele medie voru face servitiu militariu in restempu de trei ani, — incepându dela an. 15 pâna la an. 18 alu etatiei loru. Servitiulu acest'a se va face in decursulu anului scolaru -- pre tempulu studiiloru scol. — in órele cari cari se voru satorí spre acestu scopu in planulu de invetiamentu. — Dela anulu alu 18-lea alu etatiei studentii dela ori-ce scóle voru fi obligati numai la servitiu de tómnna respective de véra — tienéndu pre tempulu vacatiunei de véra; — dela acestu servitiu de tómnna inse prin unu favoru deósebitu alu legei voru fi scutiti ascultatorii de teologia si candidatii la preotia.

Artistulu I. D. Jonescu din Roman'a, cu trup'a s'a, va dá preste puçinu tempu prin unele orasie din Transilvani'a, Banatu si Bucovin'a reprezentatiuni teatrale romane.

Zelosulu functionariu diecesanu si Copiosulu scrietoriu besericescu Dlu Titu Budu fiendu denumitu de parochu in *Ocn'a-Siugatagu* preste puçinu se va indepartá din Gher'la pentru de-a-si ocupá noulu seu beneficiu de care de multu a pré-benemeritatu; ér' in locul densului de Concipistu episcopescu si V.-Notariu consist. fú denumitu Profesorulu prim. preparandiale din Gher'la domnulu Vasiliu Porde.

Urrarile nóstre de fericire urmezei-in nouele cercuri de activitate!

Hymen. D-lu Michailu Popu teologu absolutu s'a cununatu in 10 aug. n. cu d.-r'a *Ann'a Radu* in Jure'a. D-lu *Gerasimu Domide* teologu absolutu — colaboratoriu alu diurnalului nostru — se va cununá in 4/16 sept. a. c. cu domnisiór'a *Elisabel'a Salvanu* in Mititeiu. — Deplena fericire!

Propagatorii culturale si civilisatiunei Redactorii magiari *Verhovay* (dela „Függetlenség“) si *Bartok* (dela „Bolond Istók“) s'au batutu cu ciomege diu'a mare in un'a din cele mai populate strate ale Budapestei. — Caus'a acestui conflictu de rusine si ocara au fostu unele polemii personalie urmate de mai multu tempu in diurnalele d-loru s'ale.

Asiediamintele constitutionale ale Romaniei. Sub titlulu a-cest'a „*Románia alkotmányos intézményei*“ a aparutu de curéndu, unu opu in limb'a magiara, scrisu de d. Dr. *Ladislau Pap* advocatu si jude la tribunalulu reg. din Sátoralja-Ujhely. Scopulu ce-lu urmaresce d. Pap cu publicarea acestui opu in limb'a magiara este de a face cunoscute si intre Magiari institutiunile Romaniei. Autorulu a culesu tóte datele cu mare diligentia si acuratetia si totuodata a sciutu se impartia materi'a in modu sistematicu, usurându astfelu preceperea si prospectulu. Opu (8° mare cu 190 pagine elegantu tiparitu) costa numai 1 fl. v. a. si 'lu recomandam tuturoru, cari cunoscú limb'a magiara si dorescu a cunósce asiediamintele Romaniei.

Datele referitóre la regularea de possessiune in Transilvani'a si partile adnecse este titlulu unei intesante brosiure aparute in Sabiiu din pén'a D-lui *Parteniu Cosm'a*. Acést'a brosiura cuprinde I. Proiectulu de lege alu ministrului de justitia, pentru simplificarea si accelerarea causerulu de regularea possessiunei pe teritoriulu Transilvaniei etc. II. Procesulu verbalu alu conferintiei prealabile din Clasiu. III. Procesulu verbalu alu conferintiei din Sabiiu. IV. Memorandulu juristiloru romani. V. Desbaterile din cas'a deputatiloru asupra proiectului de lege substernutu prin comisiunea juridica dietale. VI. Textulu legei sanctionate. — Brosiur'a se póte procurá dela autorulu din Sabiiu cu pretiulu de 1 fl. v. a. pentru nejuristi; — ér' juristii suntu rogati a tramite atátu in pretiulu acestei brosiure câtu si in scopulu unei reuniune a juristiloru romani, ce e in prospectu de a se infinti'a — 2 fl. v. a.

Proprietariu, Editoru si Redactoru respundietoriu: **Niculae F. Negrutiu.**

Gher'la. Imprimari'a „Georgiu-Lazaru.“ 1880.